

ประกาศกระทรวงคมนาคม

เรื่อง หลักเกณฑ์สำหรับการให้บริการเส้นทางบินภายในประเทศ

เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนากิจการด้านการบินพลเรือนของประเทศให้ครอบคลุมทุกท่าอากาศยาน และสนองตอบความต้องการของผู้ใช้บริการขนส่งทางอากาศภายในประเทศอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจึงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้บริการเส้นทางบินภายในประเทศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่องนโยบายการบินสำหรับสายการบินภายในประเทศ ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗

๒. กำหนดเส้นทางบินภายในประเทศ เป็นสามประเภท ดังนี้

๒.๑ เส้นทางสายหลัก ได้แก่ เส้นทางบินที่มีผู้โดยสารใช้บริการตั้งแต่สามแสนคนต่อปี

๒.๒ เส้นทางสายรอง ได้แก่ เส้นทางบินที่มีผู้โดยสารใช้บริการตั้งแต่ห้าหมื่นคนแต่ไม่ถึงสามแสนคนต่อปี

๒.๓ เส้นทางสายย่อย ได้แก่ เส้นทางบินที่มีผู้โดยสารใช้บริการไม่ถึงห้าหมื่นคนต่อปี

ในกรณีที่เป็นเส้นทางบินใหม่ที่ไม่เคยมีสายการบินใดให้บริการมาก่อนหรือเคยมีสายการบินให้บริการมาแล้ว แต่สายการบินทั้งหมดหยุดให้บริการไปเกินกว่าหนึ่งปีนับถึงวันประกาศ จะถือเป็นเส้นทางสายย่อย และเส้นทางบินไปยังหรือออกจากสนามบินสุวรรณภูมิให้ถือเป็นเส้นทางบินไปยังหรือออกจากสนามบินดอนเมืองและกลับ

การกำหนดประเภทของเส้นทางบินภายในประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายประกาศนี้

๓. กระทรวงคมนาคมจะประกาศกำหนดเส้นทางบินภายในประเทศ ทุกสามปี โดยใช้จำนวนผู้โดยสารที่ให้บริการในเส้นทางบินในรอบปีปฏิทินก่อนปีที่ประกาศเป็นเกณฑ์การคำนวณ เว้นแต่เส้นทางบินใดมีจำนวนผู้โดยสารเปลี่ยนแปลงไปจนถึงขนาดเข้าเกณฑ์เป็นเส้นทางบินประเภทอื่นตาม ๒. กระทรวงคมนาคมอาจพิจารณาปรับปรุงบัญชีท้ายประกาศก่อนครบกำหนดสามปี เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ใช้บริการขนส่งทางอากาศได้

๔. กระทรวงคมนาคมจะให้ความคุ้มครองผู้ประกอบการค้าขายในการเดินอากาศในเส้นทางสายรองและสายย่อย โดยจะอนุญาตให้มีผู้ประกอบการค้าขายในการเดินอากาศในเส้นทางบินสายรองในแต่ละเส้นทางไม่เกินสามราย และในเส้นทางบินสายย่อยในแต่ละเส้นทางไม่เกินสองราย

๕. ผู้ที่ประสงค์จะขออนุญาตประกอบการค้าขายในการเดินอากาศ ในเส้นทางบินที่ไม่ใช่เส้นทางสายย่อย จะต้องเสนอขอให้บริการในเส้นทางบินสายย่อยอย่างน้อยหนึ่งเส้นทาง ด้วยความถี่ไม่น้อยกว่าสามเที่ยวต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ การให้บริการดังกล่าวอาจเป็นการให้บริการด้วยตนเองหรือโดยการใช้เที่ยวบินร่วม (CODE SHARE) กับสายการบินอื่น ภายใต้ความร่วมมือประเภทการประกันที่นั่งชั้นต่ำ (BLOCK SEAT) ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนที่นั่งต่อเที่ยวบินก็ได้

กรณีมีเหตุผลความจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ กระทรวงคมนาคม อาจพิจารณากำหนดความถี่ในการบินตามวรรคหนึ่งได้ตามความเหมาะสม

๖. ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบการค้าขายในการเดินอากาศซึ่งให้บริการในเส้นทางบินสายย่อยที่ได้รับอนุญาตแล้วอย่างต่อเนื่อง โดยในทุกช่วงระยะเวลาหกเดือนมีการยกเลิกเที่ยวบินไม่เกินร้อยละสามสิบ มีสิทธิขออนุญาตประกอบการค้าขายในเส้นทางสายหลักและสายรองเพิ่มเติม โดยไม่ต้องเสนอขอให้บริการในเส้นทางสายย่อยเพิ่มเติม

๗. ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบการค้าขายในการเดินอากาศไม่ประกอบการให้บริการในเส้นทางสายย่อยหรือหยุดให้บริการในเส้นทางสายย่อยติดต่อกันเกินหกเดือน อาจถูกเพิกถอนสิทธิในการให้บริการในเส้นทางบินสายหลัก หรือสายรอง หรือทั้งสายหลักและสายรองที่ได้รับอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วนได้

๘. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะยกเว้นค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยานและค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยานให้แก่อากาศยานที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบการค้าขายในการเดินอากาศใช้ในการบริการในลักษณะประจำที่ได้รับอนุญาตตามประกาศนี้ ณ ท่าอากาศยานชุมพร ท่าอากาศยานตาก ท่าอากาศยานนครราชสีมา ท่าอากาศยานเพชรบูรณ์ ท่าอากาศยานแพร่ ท่าอากาศยานปาย ท่าอากาศยานปัตตานี ท่าอากาศยานแม่สะเรียง และท่าอากาศยานหัวหิน เป็นเวลาสามปี นับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับ

๙. บรรดาผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบการค้าขายในการเดินอากาศซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการบินตามประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่องนโยบายการบินสำหรับสายการบินภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ หรือได้รับอนุญาตให้ทำการบินอยู่ก่อนวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ ให้ถือว่า

ได้รับอนุญาตให้บินในเส้นทางบินตามที่กำหนดตามประกาศฉบับนี้ และให้คงได้รับความคุ้มครองไม่ต่ำกว่า
ประกาศฉบับเดิม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

วันชัย สารทูลทัต

ปลัดกระทรวงคมนาคม

ผู้ใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง หลักเกณฑ์สำหรับการให้บริการเส้นทางบินภายในประเทศ

ประกาศ ณ วันที่ 27 เดือนกันยายน พ.ศ. 2549

เส้นทางบินแบบประจำภายในประเทศที่กำหนดตามหลักเกณฑ์ใหม่

โดยใช้ฐานข้อมูลปี 2548

ประเภทของเส้นทางบิน	เส้นทางบิน	จำนวนผู้โดยสารรวม (คน)
สายหลัก	1. กรุงเทพฯ-ภูเก็ต	2,028,547
	2. กรุงเทพฯ-เชียงใหม่	2,417,579
	3. กรุงเทพฯ-หาดใหญ่	1,079,378
	4. กรุงเทพฯ-สมุย	1,098,873
	5. กรุงเทพฯ-อุดรธานี	662,213
	6. กรุงเทพฯ-เชียงใหม่	681,748
	7. กรุงเทพฯ-ขอนแก่น	458,709
	8. กรุงเทพฯ-กระบี่	437,157
	9. กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี	384,136
สายรอง	1. กรุงเทพฯ-สุราษฎร์ธานี	204,180
	2. กรุงเทพฯ-พิษณุโลก	198,030
	3. กรุงเทพฯ-นครศรีธรรมราช	145,677
	4. เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน	117,704
	5. กรุงเทพฯ-ตรัง	80,060
	6. กรุงเทพฯ-ตราด	70,707
	7. สมุย-ภูเก็ต	60,631
	8. กรุงเทพฯ-ลำปาง	55,560
สายย่อย	1. กรุงเทพฯ-สกลนคร	38,384
	2. เชียงใหม่-ภูเก็ต	38,162
	3. กรุงเทพฯ-ระนอง	31,791
	4. กรุงเทพฯ-นครพนม	35,200
	5. กรุงเทพฯ-นราธิวาส	30,714
	6. กรุงเทพฯ-สุโขทัย	26,269
	7. กรุงเทพฯ-บุรีรัมย์	22,571
	8. กรุงเทพฯ-ร้อยเอ็ด	19,998
	9. ภูเก็ต-หาดใหญ่	19,277
	10. อุตะภา-สมุย	19,125

ประเภทของเส้นทางบิน	เส้นทางบิน	จำนวนผู้โดยสารรวม (คน)
สายย่อย (ต่อ)	11. เชียงใหม่-เชียงใหม่	14,858
	12. กรุงเทพฯ-น่าน	14,282
	13. กรุงเทพฯ-แม่สอด	13,761
	14. กรุงเทพฯ-นครราชสีมา	11,832
	15. เชียงใหม่-อุดรธานี	9,942
	16. เชียงใหม่-สุโขทัย	8,862
	17. เชียงใหม่-สมุย	7,990
	18. อุตะภาว-ภูเก็ต	7,047
	19. สมุย-กระบี่	2,632
	20. เชียงใหม่-แม่สอด	2,268
	21. กรุงเทพฯ-เพชรบูรณ์	1,062
	22. ภูเก็ต-ระนอง	772
	23. กรุงเทพฯ-แม่ฮ่องสอน	730
	24. ระนอง-หาดใหญ่	132

หมายเหตุ

1. เส้นทาง กรุงเทพฯ-กระบี่ ใช้ฐานข้อมูลปี 2547 เนื่องจากในปี 2548 จำนวนผู้โดยสารลดลงมากจากผลกระทบสึนามิ จึงยังไม่ใช่ข้อมูลตามข้อเท็จจริง
2. การแบ่งกลุ่มเส้นทางบิน จำแนกตามจำนวนผู้โดยสารดังนี้
 - เส้นทางบินสายหลักจำนวนผู้โดยสารตามเส้นทางบินไป/กลับ เกินกว่า 300,000 คน/ปี
 - เส้นทางบินสายรองจำนวนผู้โดยสารตามเส้นทางบินไป/กลับ 50,000-300,000 คน/ปี
 - เส้นทางบินสายย่อยจำนวนผู้โดยสารตามเส้นทางบินไป/กลับ ต่ำกว่า 50,000 คน/ปี